

Universitätsbibliothek Wuppertal

Aeli Donati qvod fertvr commentvm Terenti

Evgraphi commentvm continens

Donatus, Aelius

Lipsiae, 1908

Andria II

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-1594

II.

1.

- 301 1 QVID AIS BYRRIA DATVRNE ILLA HODIE PAMPHILO
 Charinus indignatur, quod sibi nuntiatum esset Philumenam
 quam diligebat Pamphilo esse nupturam. uehementi do-
 lore succensus primum conqueritur, deinde deliberat, an
 Pamphilum conueniat, ut eam non ducat uxorem. deli-
 beratiuae formam in hac scaena debemus animaduertere.
 ac primum an uerum sit quaeritur: ideo interrogat, quasi
 uerum audierit. est et familiare timentibus et certa et
 contraria desiderantibus potius, nolle audire quod inimicum
 sit uoluntati. interrogat autem primo rem 'quid ais,¹⁰
 Byrria?', deinde, cum consensus est commodatus 'sic est',
 302 personam quaerit, a quo audierit 2 QVI SCIS. at uero
 nuntius compendium interrogationi faciens et personam et
 locum dicit, ubi audierit, tam diu interrogationem hanc
 nolens iterum sustinere: APVD FORVM inquit MODO E DAVO 15
 AVDIVI. qua re confirmata in conquestionem continuo
 prorupit adulescens, qui dixit VAE MISERO MIHI, quod nunc
 certum periculum sit, ante incertus fuisse euentus*, ut
 spe atque timore animus suspensus teneret<ur>. post Byrria
 adhibet consolationem, quod genus orationis in materia 20
 oratoria raro uersatur. hic autem posita est, ut uoluntas
 ab eo quod fieri non potest consolatione suscepta ad id

*[18] et ex diuersis rebus fit argumentum a pari.

1 agis codd. praeter F; sic et 10 || 4 primo α F | deinde
 liberat LB' V || 6 animaduertere <diligenter> F || 7 sit om. β |
 quaeritur (ante corr.) V, -rit BS (ex corr. V), -ratur β || 8 est et
 esset L, est autem G || 11 commodatus est α || 13 interrogatio-
 ne L || 14 interrogationi si (<-cio nisi F>) hanc nolit (nollit F)
 LF || 15 ε] & (pro ex) L || 16 conquestionem Schopen: quo
 questionem β, questione (-nē V) α || 17 quod] qui B, cui VS ||
 18 fuisse incertus α | ut spe W.: a spe LF, aspice G || 19 te-
 neretur W. | birria F, -ae rell. || 20 consolationem adhibet α G

quod fieri potest conuertatur*, ne id desideret quod fieri non potest. at uero adulescens cupidus amoris sui uoluntatem praeteritam retinet: **6** NIHIL inquit ALIVD VOLO NISI PHILVMENAM. sed seruus consolationem reddit, ut, si fieri possit, adulescens aestus contrarii amoris excludat et ipsum amorem loquendi dolore sustentet. huic respondet sententiae naturaliter, quod omnes, cum ualemus, aliis dare consilium possumus, at si in aegritudine ipsi simus, de eo, de quo consilium dedimus, necesse est aliter sentiamus. uiso Pamphilo deliberat Charinus, an adeat et roget, ut nuptias aliquot proferat dies*, ut periculo iam certo spes aliqua dilatione pariatur, ac deliberationem indicat seruo Byrriae, quid sibi uideatur. at ille dissuadet ab inhonesto et ab inutili, *spe cadere Pamphilum, si nihil impetraret, cum ille continuo sibi credit Charinum* 15 **315** *uxorem tollere: hoc namque significat 15 QVID SI NIHIL IMPETRES, ut sit sensus 'quid mihi uidetur? ut ille arbitretur paratum sibi moechum, si tu nihil impetres'. alii distingunt sic, ut simul dicant, non separatim 'quid' et 'nisi', qui uere nullus est sensus.* unde melius iungitur 20 'quid nisi'. deinde adit Pamphilum et tamquam ab eo impetraturus, ut defendat, deliberatiuae utitur partibus. id*

α^* [1] quod vocatur dissuasio.

*[11] id est protrahat.

*[20] potest tamen dici 'quidni?' id est certe, et post 'si nihil' impetres, scilicet 'restat ut arbitretur' (arb BV, ar S; cf. Bruns ad h. l.).

1 conuertat α || 2 moris sui post uoluntatem L || 3 retinet W.: cont-codd. (dicendo add. F); cf. I 5, 46 et fin. comm. Andr. || 5 posset G, potest F α || 6 sustentet] suspendat α | hic L, hinc α || 8 aliis — possumus] recta consilia aegrotis damus α || 9 sumus F | de quo] unde α || 12 ac B, at rell. || 14 spe (-em L) <est> LF || 15 cum W.: eum (post continuo) L, om. FG || 16 nam LF | significauit FG | quid nisi α G || 17 quod LGB, quid (sser. uel quod) F | <nisi> ut α || 18 sibi paratum α G || 19 quid et nisi om. B' || 20 unde — nisi fort. del. || 21 adit W.: addit (-didit G) codd.

semper in petitione esse docuimus. habet et principium
 319 ad beniuolentiam conciliandam precibus **19** AD TE VENIO
*SPEM SALVTEM AVXILIVM <ONSILIVM> EXPETENS.** Pam-
 philus propter amorem suum istud aliter accipit et re-
 320 spondet **20** NEQVE POL CONSILII LOCVM HABEO NEQVE AD ⁵
AVXILIVM COPIAM. interrogat tamen ille, quoniam pudoris
 fuerat dicere 'uxorem tuam diligo'. prius interrogat, an
 ducat uxorem. respondit Pamphilus, quod in opinione
 est, *quia non est* in eius voluntate. adiungit Charinus *ad*
 322 *impetractionem* uitae suaे periculum: **22** SI ID FACIS *inquit* ¹⁰
HODIE POSTREMVM ME VIDES. sed interrogatus a Pamphilo,
 cur istud dixerit, pudore confunditur. allegat seruum, *ut*
ipse dicat. seruus uero callidus, ne minus impetrabile
 esset, certe contumeliosum, si diceret 'amat uxorem tuam',
 324 **24** SPONSAM *inquit* TVAM AMAT hoc est *enim*: quae adhuc ¹⁵
tibi uxor non est, unde adulterii nulla suspicio sit, quod
 illa 'sponsa' est, hic 'amat' tantum. sed Pamphilus
 memor consilii sui et uoluntatis quaerit, num Charino
 aliqua consuetudo sit cum ea. *hoc est, quod interrogat*
 325 **25** NVM QVIDNAM AMPLIVS TIBI CVM ILLA FVIT CHARINE *hoc* ²⁰
est: num cum illa consuetudinem copulaueris affectatus.
 sed Charinus nesciens consilium, cur hoc interrogauerit
 Pamphilus, simpliciter negat factum. uolebat autem Pam-
 philus causam reperire, cur eam non duceret uxorem, *quam*
nolebat: † *ideo negat.* sed *quod nulla consuetudo fuisse*, ²⁵

α* [s] hic figurae sunt homoeoptoton (om- *BV*, amoetipt- *S*)
 uel polyptoton (polipt- *codd.*; cf. Gerstenb. p. 81).

1 in petitione Gerstenb.: impetractionem (imperat- *L*) *codd.* |
 habet et *G*, habet *LF*, quod habet α || 2 aduenio α || 3 auxilium
 salutem (om. consilium) β | <deinde> pamphilus α || 5 POL om. β ||
 6 copias *L* || 8 ducat (add. eam *F*) *FG*, ducē *L*, -ceret α || 12 dixe-
 ris α | alligat β || 14 <si> minus? || 14 esset (est *L*)] sed (post
 contum- add. esset) α | amat post tuam α || 15 quae] quod α ||
 16 uxor tibi *FG* | sit] est α || 18 num *W*.: ne β, utrum α ||
 20 NVM om. *LG* | fuit cum illa *L* || 21 nam cum *L*, an cum *G*,
 utinam *F* || 22 sed] uero (post Char-) α || 24 causam <simpli-
 citer> *codd.*

respondit quam primum potuit.[†] sed Charinus ad preces uertitur et petit ex more postulantium, quo semper primo quae maiora sunt petimus, deinde ea quae uolumus. nam, ut supra (v. 13) dixit, Charinus nihil aliud a Pamphilo cupiebat nisi ut aliquot saltem nuptiis proferret dies. hoc 5 igitur cum desiderio sit, aliquid amplius primo postulat, sicut diximus, quia moris est, ut per partes primo <maiora>, deinde quod uolumus postulemus, ut si negatum fuerit, quod primo petitum sit, iam pudori sit a quo petitur denegare. primo petit 27 NE DVCAS inquit, secundo SI ID 10 NON POTEST AVT TIBI NVTIAE HAE SVNT CORDI SALTEM ALIQVOT PROFER DIES DVM PROFICISCAR ALIQVO NE VIDEAM. hoc est, quod fuerat petiturus. similiter et Iuno ab Aeolo postulauit primo, quod magnum est (Verg. Aen. I 69) ‘incute uim uentis submersasque obrue puppes’; ita se- 15 cundo loco quod nolebat petit (I 70) ‘aut age diuersos et dissice corpora ponto’: hoc namque desiderabat, quod Troiani ad Italiam non uenirent ac propterea dispergerentur. huic igitur petitioni respondet Pamphilus patienter ut amici more, ut non quia petierit Charinus, idcirco non 20 sit eam ducturus uxorem, sed eo quod ipse eam nolit du- 330 cere uxorem 30 EGO CHARINE NEVTIQVAM OFFICIVM LIBERI HOMINIS ESSE PVTO CVM IS NIHIL MEREATVR POSTVLARE ID GRATIAE PONTI SIBI hic sensus maximam intentionem desi- derat. ‘mereatur’ primum hoc est praestat: merendo enim 25 praestatur, unde Virgilius (Aen. IV 333—335) ‘ego te, quae plurima fando enumerare u., n. r. n. promeritam’ id est praestitisse. ergo hic erit sensus: ego, Charine, non arbitror liberi hominis officium esse, ut nihil praestet,

1 sed Charinus] quod ut ille intellexit, se α || 2 uertitur *F*, -tit *rell.* | prima *L* || 5 cupiebat *F*, -piens *L*, -pio *G* || 7 <et> quia α | maiora add. *W.* || 11 potes *F* | cordi <etc.> α || 12 pro- fer<at> *L* || 14 primo *G*, (add. uel primum) *F*, -um *L* α || 17 nam *LF* || 19 respondet *L*, -dit *rell.* || 20 ut] quod α | Charinus pe- tierit α || 21 sit ducturus] non ducat ante non quia α | quod] quia α || 25 mereat *B'B'V* | praestat *Schopen*: instat *codd.*; exspectes praestet || 29 non puto esse officium liberi hominis α | ut] cum *G*

unde sibi huius gratia debeatur. ergo cum hoc *tibi* non praestem, nolo mihi debeas gratiam, quippe cum ego has nuptias uelim fugere ita, quemadmodum tu adipisci. quare, ut cooperat, Charinus gratias agit. sed Pamphilus hortatur, ut et ipse Charinus et Byrria faciant fingant *aliquid*⁵ inueniant efficiant, ut Charino detur. suum officium esse dicit id se laborare, ut sibi non detur: *non enim sequebatur, ut, si Pamphilus eam non duceret, Charinus duceret.* *hoc igitur monet, ut ille atque eius seruus hoc laboris suscipiant, ut ipse ducat; suum officium esse Pamphilus dicit laborare se, ut non ducat.*

2.

- 338 — 1 DI BONI BONI QVID PORTO haec scaena conjectura-
lem statum tenet propterea, quoniam quaeritur, an Simo-
ueras nuptias sit hodie facturus. huius rei argumenta
Dauus seruus callida arte collegit probaturus falsas esse 15
nuptias. haec multis locis exprimemus. ac primum ge-
neraliter gaudium suum protestatur Pamphilum quaerendo.
339 — 2 VT METVM IN QVO NVNC EST ADIMAM ATQVE EXPLEAM
ANIMVM GAVDIO ordinem et rationem posuit: prius enim
id quod malum est debet excludi, ut id quod bonum est 20
340 melius feliciusque teneatur. — 3 NIHIL EST NONDVM HAEC
RESCIVIT MALA* nondum Pamphilus sciebat Dauum scire,
341 quod sibi pararentur nuptiae. — 4 QVEM EGO NVNC CREDO
SI IAM AVDIERIT SIBI PARATAS NVPTIAS hic intelligit Pam-

*[22] id est nuptias. et est hic species definitionis, quae fit per laudem uel uituperationem. uel definitio rhetorica, quae est ex arbitrio loquentis.

1 unde ante p. 33, 29 ut L | gratiae β || 3 ita (-que add. LF)
quemadmodum] magis quam α || 5 Charinus] dominus α | Byrria] ipse seruus α || 6 suum — detur] et ipse laborabit ut non
ducatur α || 8 si] ei L, om. G || 13 habet statum F || 14 acturus
α || 16 generaliter post suum α || 23 nuptiae pararentur FG

342 philus Dauum seire, quod nuptiae praeparantur. — 5 *to*
 346 *ME OPPIDO EXANIMATVM QVAERERE <*****>*. — 9 *DAVE*
PERII antequam aliquid audierit Pamphilus, prius indicat
 dolorem. contra illi seruus, qui scit quid argumentis
 collegit, respondet HOC AVDI. ille ad calamitatis uocem 5
 redit, seruus scire se eius sollicitudinem dicit *QVID TIMEAS*
SCIO. quoniam uidet serum perseverare Charinus adulescens
 ad pollicendam spem domino Pamphilo, continuo ipse suam
 347 calamitatem confitetur 10 *MEA QVIDEM HERCLE CERTE IN*
DVBIO VITA EST. sed huic seruus reprimittit ac se dicit 10
 scire et ipsius sollicitudinem. Pamphilus autem tamquam
 inscio seruo et adhuc ignorantि ingerit causam calamitatis
 348 suae, cum dicit 11 *NVPTIAE MIHI*. sed eius orationem im-
 pleri non sinit seruus et continuo procedit dicens ET ISTVC
SCIO. ille perseverat dicens *HODIE*, cuius orationem relun- 15
 dens intercedit seruus et utriusque sollicitudinem narrat
 349 dicens 12 *TV PAVES NE DVCAS ILLAM* hoc utique Pamphilo,
 350 *Charino autem TV AVTEM VT DVCAS*. — 13 *ATQVE ISTVC IPSVM*
NIHIL PERICLI EST irridentis est ista oratio: quia supra
 dixerat Pamphilus 'istuc ipsum', repetit tamquam uanum 20
 dictum 'atque istuc ipsum' inquit 'pericli est nihil'. rogat,
 ut metu liberet dominum seruus, summam collocat. pri-
 mum hoc semper facere debet orator, uti ante partium
 quae longo genere narrandi explicabuntur summa primi-
 tis collocetur et hoc maxime in initio, ut facilius res 25
 comprehendendi possit. est igitur summa 'uxorem non dat
Chremes filiam suam Pamphilo'. et ne casu uideatur
 ista argumenta collegisse aut ex euentu, narrat causam,
 quemadmodum ad indicia ueritatis *tanta* peruererit*

α[29] et seruat morem (-re BV) rhetorum, ut breuis, ut aper-
 tus sit.*

1 parantur α || 2 lac. sign. W. || 5 respondit B'G || 7 uidetur
LG || 11 et om. *G* || 14 ET ISTVC] etsi *Ter.* (et id *D¹* = *Don.*) ||
 15 recund^d *L*, om. *G* || 17 id paues ne ducas tu (om. *G*) illam *Ter.* ||
 21 nihil pericli est *F* || 22 liberat *LG* | *<cum>* summam *G*, *<et>*
 summam α | primo hanc *<rem>* semper β || 23 debet facere *Fα* ||
 24 longo *Lindenbr.*: -ge codd. || 26 igitur] enim *BS* || 29 peruenit β

353 **16** *TVVS PATER MODO ME PREHENDIT* et deinde quae consequuntur. quibus in uersibus declarat sibi maximam sollicitudinem fuisse, posteaquam patrem cognouerit Pamphilo nuptias non parare. si ergo sollicitus fuit [†]cognouit, ingenio ueritatis argumenta collegit. denique **21** QVID AGAM COGITO. incipiunt igitur argumenta, nuptiae sint, ex hoc uersu
359 22 REDEVNTI INTEREA EX IPSA RE INCIDIT SVSPICIO. omnis conjectura a summo ad imum diuisionem habet, quae diuisio dicta et facta continet. quamquam saepe et ex hoc conjectura colligi possit, quod non dictum nec factum sit. ergo hic utrumque complexus est: nam non sunt nuptiae, quod paululum obsonatus est dominus, quod ipse est tristis. haec illi^{us facta} sunt. deinde rursus factis socii uolens argumenta colligere, quae diximus pertinere ad diuisionem quae a summo ad imum est, colligit ab his quae facta non sunt:
362 25 'cum enim illo ueni' inquit 'solitudo ante ostium', ubi utique frequentia esse debuit. sed ne hoc parui temporis sit, **26** 'maneo' inquit 'interea: nemo ingressus est, nemo egreditus, nulla matrona in aedibus fuit, nullus ornatus, tumultus nullus'. haec ab his sunt, quae facta non sunt, cum fieri utique debuerint.* quibus rebus certum est nuptias **365** non parari. — **28** SCIO MAGNUM SIGNUM proprie 'magnum signum' dicit factis et dictis ad quaestionem argumentum

365 α*[21] sane (om. B') 28 'ornati' et 'tumulti' antique dixit secundae declinationis faciendo figuram (archaismon (add. Gerstenb. coll. Don.)).

1 *TVVS — PREHENDIT W.*: tunc paret (causae quemadmodum (ex anteced. repet.)) malum praedixit codd. | //secuntur G || 4 fort. (iis quae) cognouit || 6 ex hoc uersu ante 5 incipiunt α || 8 diuisiones codd. (cf. *Don.*), sed v. *infra* || 9 (et) dicta F || 11 nam — 16 inquit] dum' paululum obsonii ipse tristis. et a socero quod α || 13 illius facta *Goetz* || 16 ubi om. β || 17 sed] et α || 18 nemo — 20 nullus] neminem video exire neminem matronam F || 20 haec (argumenta) α | quae, dum (sser. V; deo ut vid. S) fieri debuerint, facta non sunt (sint VS) α || 21 utique W.: denique codd. || 23 dicit (in) L; dicitur in *Gerstenb.*, quem cf. p. 100 c. adn. 2

367 collectum. — 30 NON OPINOR DAVE coniecturam perspiciens 'opinor' dixit. id Dauus, quasi iam collecta sit ueritas, indignatus negat dici debuisse 'opinor'.^{*} adiecit NON RECTE ACCIPIS CERTA RES EST. adiecit alia argumenta ab ipsa diuisione factis atque dictis, quod puerum inuenierit Chremetis holera et pisciculos minutos ferentem ad cenam seni, quemadmodum dicitur 'ne forte aliquis puer ferret in cenam seni'. ita coniectura firmata est a factis et dictis uel a persona Simonis uel persona Chremetis, quae, 5
 370 sicut diximus, in diuisione consistunt. — 33 AC NVLLVS 10 QVIDEM 'nullus' pro non, ut sit sensus: non quidem liberatus es. cui subiungitur QVID ITA NEMPE HVIC ILLAM PROR-
 371 SVS NON DAT. — 34 RIDICVLVM CAPVT intellexit Dauus stultitiam Charini, qui dixit 'nempe huic illam prorsus non dat', secundum quod supra diximus: non enim necesse 15 est illum illam continuo ducere, si hanc non duxerit Pamphilus.^{*} hoc monet ut eat, roget, ut possit eam ducere uxorem.

$\alpha^*[3]$ est enim opinio genus ueritatis et falsitatis, et secundum dialecticos interroganti de indiuinduo quid sit, stultum est respondere genus (g- r- B) et non speciem.

*[17] et a possibili (-le codd.) dicere (ducere?) debuisse innocentem (= indicauit, cf. IV 3, 1).

3. novam sc. indicat etiam
Donat, ignorant libri Tar.

375 1 QVID IGITVR SIBI VVLT PATER CVR SIMVLAT nunc
quaerit, cur falsae nuptiae fingantur a patre. et hoc loco 20

4 EST om. L || 5 <atque> ab LF | <a> factis? an <hoc est> factis? || 6 et om. LG || 7 quemadmodum dicitur (ex di-
cunt G¹) post 10 consistunt legitur in codd., sed aperte ad ne-
— seni pertinet; quamquam haec omnia interpolationem sapient^{||}
8 a factis uel (om. G) a (et G, om. L) persona ... Chremetis β ,
a personis (-narum Gerstenb.) factis dictis α || 11 liberatus es]
deliberati L, -racio F, -racione G || 15 non — Pamphilus]
quasi necesse esset ipsum eam ducere, si Pamphilus non du-
xisset uxorem α || 20 quaerit cur LB', quaeritur <an> F,
quaerit (cur post nuptiae add.) BVS | et Lindenbr.: ex codd.

deliberatio est, in qua persuasio continetur: deliberat namque, an polliceatur patri Pamphilus se uxorem esse ducturum. persuasio, uti dixi, ex hoc colligitur: falsae sunt nuptiae, nullus metus est polliceri. sed huic rei argumenta hinc suscipiuntur, quod causam pater irascendi filio inuenire desiderat, si non hanc suscipiat, quod, si Chremes nolit dare filiam suam coniugem, satis iniustus esse uideatur, antequam animum ad nuptias adulescentis agnouerit; sin uero negauerit Pamphilus, illic culpae origo nasceret. *tum malum et seditio maxima inter patrem et*

380 filium poterit generari. — 6 QVIDVIS PATIAR sensus hic est: noli persuadere, quantum uelit licet irascatur pater, quaecumque per iracundiam fecerit, sustinebo, *hoc est quodcumque patiar.* hic iam persuasio est, ut polliceatur, quae efficitur a terroris parte: PATER EST inquit PAMPHILE.* 15

381 an fieri possit, ut imperium sentiat, adiecit 7 DIFFICILE EST. deinde ab utili et honesto TVM HAEC SOLA EST MVLIER, quae quidem res ad omnia proficit, namque sola est, quo facile iniuriam a patre <pati> possit, denique hoc adiunxit DICTVM AC FACTVM INVENERIT ALIQVAM CAVSAM. 20 sicut supra diximus, quoniam actus hominis in his duobus consistit, uel dicto uel facto, ideo complexio est: dictum ac factum inuenerit aliquam causam, unde eam possit oppido expellere. territus adulescens iniuria, quae fieri

383 amicae possit, continuo consilium quaerit 9 CEDO IGITVR 25 QVID FACIAM DAVE. ipsa propositio persuasionis DIC TE DVCTVRVM. repugnat contra Pamphilus. persuasio sequitur continuo, quid fieri habeat, si hoc fiat, *hoc est si polli-*

a * [15] quae species definitionis dicitur a causa.

1 deliberatio] -tiue β ; -tiua? | qua <nunc> G || 6 desideret F si non W.: sed enim LF, non G | si non — Pamphilus] sed Chremes si negauerit, iniurius id est iniustus esse uideatur, sin Pamphilus α || 8 ad] ac G, ad (sscr. uel ac) F || 9 origo culpae VS || 17 mulier est β || 19 quo W.: quod codd. | pati suppl. W.; auferre G | potest G || 21 sicuti VS, <ut (et F)> sicut β || 24 tritus L, tritus G, tritis rell. | <prae> iniuria α || 28 fiat W.: fit codd.

385 ceatur se esse ducturum. hoc ait **11** EX EA RE QVID FIAT
 VIDE. sed hoc male interpretatur adulescens, ut contrarium
 386 post promissionem suam ponat euentum: ait enim **12** AB
 ILLA EXCLVDAR HAC CONCLVDAR* ut a Glycerio excludar,
 inquit. hic erit euentus, at ille contra qui persuadet 5
 ostendit magis qui euentus sit futurus, si pollicetur, et
 387 facile esse dicit **13** NEMPE HOC SIC ESSE OPINOR DICTVRVM
 PATREM DVCAS HODIE VOLO VXOREM TV DVCAM INQVIES. ut
 ostendat rem in uerbis esse, post nihil futurum sermonis,
 389 adiungit **15** CEDO QVID IVRGABIT TECVM. ipsum deinde ponit 10
 euentum HIC REDDES OMNIA QVAE NVNC CERTA SVNT CON-
 391 CILIA INCERTA VT SIENT. ab utili subiungitur **17** SINE
 OMNI PERICVL. sed hoc tunc demum consilium bonum
 est polliceri patri, si Chremes filiam suam Pamphilo nolit
 tradere uxorem. nam si uelit temptare adulescentis animum 15
 senex et continuo ad Chremetem pergere et petere filiam,
 periculosum est. ideo adiungit fortasse posse aliqua mut-
 tari, ut Chremes quidem nunc nolit, tamen tradat aliquando.
 aduersus istud igitur, ne consilium mutet Chremes, nihil
 392 aliud consilii datur. — **18** NEC TV EA CAVSA MINVERIS 20
 HAEC QVAE FACIS IS NE MVTET SVAM SENTENTIAM hoc qui-
 dem obscure dictum est, est autem hic sensus: unde tu,
 ne sententiam suam mutet Chremes, haec quae facis mu-
 tare noli, ut ad amicam uadas, et consuetudinem ne im-
 mutes; quae si perseverauerit, nota amatio omnis fuerit, ut 25
 Chremes non possit mutare suam sententiam. redit rursus

α * [4] hic leui (-ni S) mutatione uerbi fit figura paronomasia
 (paran- VS).

5 <et> hic α | erit] esset α | econtra VS || 6 futurus sit
 α G || 10 adiecit G || 11 hic — SIENT] et certa consilia, quibus
 praemeditatus uenit, reddes incerta omnia α | hic] hac L, hec
 G | sunt <ei> F || 12 subiungitur ab utili α || 13 periculo B' |
 consilium ante tunc B' || 15 tradere] dare α || 17 mutari <sen-
 tentia> G || 19 <et> aduersus α | nihil — datur] sequitur α ||
 21 ne is F (= Ter.) || 22 est autem] sed est α || 23 ne post
 suam α || 25 <in> qua si perseveraueris (cf. p. 40, 5) Goetz |
 nota amatio Schoell | ut om. LF || 26 suam ante non FG

394 ad consilium **20** PATRI DIC VELLE et concludit euentum
CVM VELIT TIBI IVRE IRASCI NON QVEAT. hic <incidit>
quaestio 'sed aliam pater poterit quaerere uxorem'. huic
395 respondetur conjecturaliter **21** NAM QVOD TV SPERES PRO-
PVLSABO FACILE VXOREM HIS MORIBVS DABIT NEMO* si per-
seueres in amore amicae atque peregrinae, his moribus
nemo iam det uxorem. hic rursus incidit alia quaestio
'sed qualecumque inueniet pater, <si>, ne det his mori-
bus, perseveres'. hoc ergo proponit quasi ex aduersa
396 parte* **22** INVENIET INOPEM POTIVS QVAM TE CORRVMPI SINAT. 10
huic respondetur futurum esse <negligentem>, nil locuturum
patrem, si simul cognouerit filii animum uxorem ducere non
397 recusantis. hoc ergo sic opposuit **23** SI TE AEQVO ANIMO AC-
CIPiat FERRE NEGLEGENTEM FECERIS ALIAM OTIOSVS QVAERET.
398 adiunxit **24** ALIQVID INTEREA ACCIDERIT BONI. quoniam 15
in rebus asperioribus, quae uitari non possunt, remedium
est dilationis persuasio, talibus commentis adulescens unam
sollicitudinem non iam ex amore, sed ex pietate supponit,
quod metuit, ne natum sibi filium pater possit agnosce-
re*, quippe cum promisisse se dicat suscepturum. huic pro- 20
usionem Dauus in posterum pollicetur.

α^* [5] 'speras' id est times. <et> est (om. S) acyrologia (achirol-
codd.). 'propulsabo' id est repellam, unde obiectio (abi-
codd., corr. Lindenbr.) et depulsio criminis.

*[10] et est collatio duorum malorum, quorum alterum eligitur.
399 * [20] nam id metuit. unde sequitur (W.; supra codd.) **25** VIDE
QVO ME INDVCAS. est autem inductio oratio, quae rebus
non dubiis captat assensionem eius, cum quo instituta
est; quibus assensionibus facit, ut illi dubia quae-

2 <ut> cum *F* | incidit add, *W.* || 3 pater om. β || 4 SPERES]
sic *L*, speras rell. || 6 amore — uxorem] his moribus, nec Chre-
mes nec alius dabit tibi filiam suam α || 7 nemo — 8 moribus
om. G || 7 nemo iam] memoria *L*, nemo tibi *F* || 8 si add. *Zeune* ||
11 negligentem add. *W.* || 12 non recusantis] perseuerantis *G* ||
13 si te] ita *L*, si ita te *F* | accipiet *Ter.* || 15 adiecit *F* |
interea aliquid *FG* (sic *Ter. codd. praeter D*) || 17 est post per-
suasio α | commentis] commotis *L*, -tus *FG* | unam] summam
Goetz; an suam? || 20 promisisse *F*, posuisse *L*, potuisset *G*

α dam res propter similitudinem earum rerum, quibus
adsensit, probetur (= Cicero, *De invent.* I 31, 51), ut qui
musicam nouit, musicus est, et qui grammaticam nouit,
grammaticus (est add. B). qui hoc assentit, propter si-
militudinem assentiet: qui malum nouit, malus est; si-
milter qui semel adulterium facit, adulter est, et qui
semel iuste agit, iustus est. ita inducendo perducitur
quis ad inuitam confessionem. — 29 CAVE TRISTEM SENTIAT
hoc uerbum, id est ‘caue’, significat uide ne, et hoc
interdum.

403

4.

404 1 REVISO QVID AGANT AVT QVID CAPTENT CONSILII
haec scaena euentum supra positi consilii complectitur, ut
temptet filium pater et patri filius ex Daui persuasione
promittat. — 4 ORATIONEM SPERAT INVENISSE SE QVA
DIFFERAT* TE dicit enim patrem iratum meditata accu- 5
sationem inuenisse. admonet rursus adolescentem, quo
407 facilius respondeat 5 PROIN TV FAC VT APVD TE SIES
consilium tibi traditum mente contineas, quo facto apud
408 409 te esse poteris. — 6 CREDE MIHI INQVAM PAMPHILE NVMQVAM
HODIE quoniam Pamphilus ueluti difficultatem posuerat 10
dicendo ‘modo ut possim’, respondit rursum ad euentum,
quod pater *hodie* uerbum non commutaturus sit, si semet
dixerit esse ducturum.

α* [5] id est increpet uel dissipet.

5.

412 1 ERVS ME RELICTIS REBVS IVSSIT PAMPHILVM HODIE
OBSERVARE haec scaena fortunae interponitur. Byrria 15
seruus Charini, qui eam uult ducere uxorem, quam qui-

2 consilii positi β || 3 et patri (pater *L G*) — persuasione]
cui ex usu Daui α || 4 se om. *L G* || 5 dicit — 6 inuenisse
post 7 respondeat in codd. || 7 sis *G* α || 8 <id est> consilium α |
contine α || 9 inquam mihi *G* || 11 modo add. *W.* || 12 uerbum
post sit *F*, om. *L G* | semet] seni *G*, se α || 15 fort. Fortunae
<est>. interponitur Byrria et infra <et> quo . . . increscere,
apponitur etc. || 16 eam] Philumenam α

dem Pamphilus non uult, pater filio offert, quo error facilis possit increscere, apponitur eo tempore, quo Pamphilus ex suasione serui falso quidem, *non uoluntate*, pro-
 418 missurus est *patri* se uxorem *esse ducturum*. — 7 *HODIE
VXOREM DVCAS VT DIXI VOLO supra (I 5, 18—19) enim
Pamphilus ipse dixit ‘practeriens modo mihi apud forum
«uxor tibi hodie ducenda est, Pamphile’*: merito ergo
 419 *nunc ‘ut dixi’*. — 8 *NVNC NOSTRAE TIMEO PARTI* hoc ex
persona Byrriae *intelligendum* propter timorem, quem a
 421 domino habet. — 10 *QVID DIXIT rursus Byrria † eiusdem 10
est admonitus sui Pamphilum quod commiserat†*. —
 423 12 *SVM VERVS* hoc est uera dico. Dauus hoc loquitur,
quod secundum promissionem nullum uerbum fecerit
 429 senex.* — 18 *ME MEMINI VIDERE* hoc est scio et intelligo
quod uideam. — *QVO AEQVIOR SVM PAMPHILO SI SE ILLAM 15
IN SOMNIS QVAM ILLVM AMPLECTI MALVIT scio etenim uidere:
quod sit pulchra cognosco, unde faueo Pamphilo, quod ma-
luit illam se potius amplecti quam alterum.*

423 α*[14] quod solent facere irati saepius repetendo uerba inimici.
sequitur Byrria diffusus 12 *ERVS VXORE EXCIDIT* id est
priuatus est. et posuit (*W.*: post *codd.*) notum prouer-
bium: his enim in insinuatione uti utilillum (*utilillum
B*) est uel ad concitandum uel ad reconciliandum ani-
 429 *ssii*
mum auditoris. — 18 *MEMINI ME VIDERE* pro uidisse sci-
licet illam qvo id est in qua re *AEQVIOR* id est iustior
 430 *SVM PAMPHILO 19 SI SE Pamphilum MALVIT ILLAM AMPLECTI*
INSOMNIS id est uigilans, ut sit una pars; uel per somnos
QVAM ILLVM amicum suum, id est dominum meum. et
*est amphibolia (-boloia *codd.*) per casum accusatiuum,*
ut ‘uolo amplecti illum illam’.

1 <dum> pater α; fort. pater <tamen> | offert <inter-
uenit> α | facile G || 2 accrescere α || 9 a domino] domini ante
quem α || 10 eiusdem om. G || 11 sin L | pamphilus G || 12 hoc
— senex] hoc Dauus, qui in hac scaena semper cum silentio
loquitur. id est: dixi uerum, quod senex non commutaret uer-
bum? α || 14 memini me F || 16 etenim Lindenbr.: et non codd. |
uideri codd.

6.

432 **1** HIC NVNC ME CREDIT haec scaena dolos habet
utriusque personae, senis et Daui. namque ille inquirit,
an filius aegre ferat quod facturus est nuptias; contra
callide seruus respondet non omnino negans, ne fidem pro-
dat, sed esse apud Pamphilum sollicitudinem dicit: nam 5
iam cogitatio est quod praeteritum fuerat dimisisse, et ut
ueri simile faciat, quanto sibi dedecori esse putauerit
quod amore meretricem dilexerit, *Pamphilus cogitauit et*
nimia temporis ratione compulsus uult ducere uxorem.*
at Simo senex animi cogitationem metitur ex uultu, uti 10
dicat pater filium aegre ferre, quod subtristis est uisus.
hic fiunt quasi per coniecturam argumenta, cur tristis sit.
sed haec est pars a proponente, quae dicitur a summo
ad imum. sequitur causae deriuatio: ille enim dieit
tristem esse propter nuptias, hic supponit alteram causam, 15
quam quidem, quoniam repentinum est quod obiecit se-
449 nEX, diu quaerens *Dauus multa promit, dico 18 PVERILE*
EST . . . NIHIL: haec inquirentis sunt quid respondeat. ad
postremum deriuationem causae *hanc* ponit, quod nimium
parce pater faciat sumptum, cum filio tradat uxorem. 20
addit causas, quod neminem ex amicis uocet ad cenam

442 α * [9] **11** VIA id est ratione, ut Virgilius (*Aen. IV 478*) ‘inueni,
germana, uiam’.

1 HIC — CREDIT] aliquam sibi fallaciam portare add. *F*;
totum om. *L G* || 2 inquirit *W*: inquit *codd.* || 3 es *codd.* || 4 respon-
dit *codd.* | ne *Lindenbr.*: sed *L*, sed ut *F*, si *G* | prodat (it *G*)
perdat *edd.* || 5 sed om. *F* || 6 cogitatio est *W*: cognitionē *LBVS*,
-ne *FB'*, -ni *G* | praeteritum] p̄trm *B*, p̄tm *G*, poterit id tum
L || 7 fiat α | dedecori *V*, dec- *rell.* || 10 animi] amico *LF* |
cognitionē *F* || 11 uisus est α || 13 est om. β || 17 quaerit α |
promit *edd.*: promittit *codd.* | dico om. *F* || 18 nihil <ne hem>
codd. = *II 6, 4* || 19 causam α *F* | quod (qua *L*, quā *G*) — uxo-
rem] ait nimium parce facere sumptum α || 21 quod — cenam]
quod filio non uidetur uxorem dare, quod neminem amicorum
uocare possit α | uocet *Lindenbr.*: -at *codd.*

[†]et inquit et parcum[†]: ne luxuriosus sit filius, potius parcum dixit se<nem>. adicit et seruus testimonium suum, quod uere 457 parce senex praeparet cenam.* — 26 QVIDNAM HOC EST REI secum cogitat senex orationem Daui et promissionem filii: non uera omnia suspicatur ex moribus serui, quem ⁵ ‘ueteratorem’ appellat, hoc est callidum et astutia uetusta roboratum. concludit ergo ‘si in hoc consilio et in hac re aliquid mali est, illic est huic rei caput’ hoc est Dauus seruus.

α* [3] ‘perparce’ namque uocatiuus casus est.

III.

1.

459 1<*****> et illis inter se loquentibus pater Simo, ¹⁰ ut agnoscat filium illam peregrinam amare, quo amplius incendatur ad nuptias faciendas, ut ei error omni ratione cumuletur uel ex locutione mulieris uel ex uocibus parturientis, quam credit propter sui praesentiam cuncta simulare.* — 4 FIRMAVIT FIDEM promisit se eam uxorem esse ¹⁵ 462 ducturum. et huic rei argumentum illud apponitur 6 NAM

461 α*[15] 3 AB ANDRIA EST (Simo add. B') ex proprietate linguae agnoscit illam (dum dixit ‘ab Andria est’ add. B').

1 inquit] dicunt G; ‘et <ipse>’ inquit ‘te parcum <dico>’ Schoell || 2 dixit senem Schoell | adiecit G | suum testimonium α || 3 praepararet LBVS | rei est F || 4 cogitatus G, -tans B' VS || 5 ueram (om. omnia) α || 8 illic est om. G | <et> huic F, huius G | hoc — seruus] id est in Dauo ante est 2. α || 10 Initium scaenae deest; in F haec suppleta sunt Ita pol quidem res est. misis ancilla narrat lesbie, quemadmodum pamphilus promisit sibi gliscerium non esse deserturum, quod quidem symo audiuerat, propter quod nescio quid suspicatur. Desiderantur haec fere: ITA POL — RES EST in hac scaena inducuntur Dauus seruus et Mysis ancilla || 11 amare peregrinam FG || 12 <et> ut? || 14 propter] in α || 15 esse om. L || 16 opponitur LF

468 QVOD PEPERISSET IVSSIT TOLLI. — 10 QVOD REMEDIVM HVIC
MALO INVENIAM pater ultra ueritatem nescio quid suspicatur:
credit enim peregrinam istam mulierem ad prohibendas
nuptias ista simulare. secum igitur conjecturalibus argu-
mentis cogitat ueri simile non esse suspicere uelle liberos 5
ex peregrina, unde confirmat mulierum calliditate *hoc*
effici, ut *fingatur partus et nuptiae impedian tur.* denique

471 hoc ait 13 HANC SIMVLANT PARERE QVO CHREMETEM ABSTERRE-
473 ANT. — 15 IVNO LVCINA duas potestates Iuno habet: ea-
dem namque pronuba est, hoc est nubentibus praeest, ut 10
est (*Verg. Aen. IV 59*) ‘Iunoni ante omnis, cui uincla
iugalia curae’; eadem et Lucina est, quae praeest partu-
rientibus et lucem nascentibus dat. hanc quidam tamen
Dianam potius esse dixerunt, nam Menander ipsam uo-
cat, cum dicit *Aqteus.* quamquam et Vergilius eandem 15
Lucinam Dianam uoluit, unde est (*Ecl. IV 10*) ‘casta faue,

475 Lucina: tuus iam regnat Apollo’. — 17 NON SATIS DIVI-
SA SVNT COMMODE TEMPORIBVS non bene, inquit, haec
diuisisti neque temporibus tradidisti*: quasi Daui consilio
ista completa sint, ut, cum senex ante ostium staret, tunc 20
477 continuo pareret puella. — 19 NVM IMMEMOR ES DISCIPVLI
supra (*I 2, 21*) enim dixerat ‘tum si quis magistrum
cepit ad eam rem improbum’. quod si ita est, sensus hic

477 α*[19] ut nec ante nec post puella parere potuerit, nisi cum
me praesentem audiuit. — 19 NVM IMMEMOR ES DISCIPVLI
ac si diceret: si (etsi?) Pamphilus diuisit, techna (thechna
B' VS) discipuli ad magistrum respicit. et est argumen-
tum a maiore ad minus. — 21 Adiorior, id est aliquam
rem incipio, facit praeteritum adortus sum; sin uero
significat loqui incipio, melius adorsus (sum add. *Lin- denbr.*) ponuntur tamen pro se inuicem.

6 confirmatur *G* || 7 effici] fieri α || 8 HANC — ABSTERREANT]
hanc simulare partum quo Chremetem absterreat (ext- *G*) codd.||
9 habet Iuno α || 10 ut est om. *L* || 13 quidem β || 14 potius
Dianam α | nam <ita> *Lindenbr.* || 15 artemio (arth- α) codd.
pro APTEMIC || 18 sunt commode sat diuisa α || 20 sint *W.*: sunt
codd. || 22 tum om. *L* || 23 ceperit *LG* | quod si] atque *L*

*est: num quidnam tu es immemor discipuli tui, hoc est
480 Pamphili? — 22 EGO IN PORTV NAVIGO mea, inquit, con-
silia ita sunt, quemadmodum nauis nauigat in portu.*

2.

481 1 ADHVC ARCHYLIS QVAE ADSOLENT QVAEQVE OPORET OMNIA ESSE VIDEO haec scaena ad errorem cumulandum 5 uidetur adiecta, ut Lesbia obstetrix domo egrederetur et quae essent intus facienda de uia mandaret. et quoniam in primo partu semper dolor est, dicit puellam non debere esse sollicitam: omnia enim signa, quae ad salutem esse possent, integra permanere. — 3 NVNC PRIMVM FAC ISTA 10 VT LAVET *<cum>* ea quae peperit in dolore persecuet, medicinae ratione ad lauacrum compellitur, ut dolor desinat. <at> melior sensus est 'nunc primum fac ista ut lauet', ut illa scilicet, quae immunda sunt sanguine parturientis 484 impleta, lauentur.* — 4 QVOD IVSSI DARI BIBERE et hoc 15 utique ad dolores continendos datur. ita hic nescio quid medicinae intelligitur, *ex quo dixit 'quod iussi'*. adicit ET 486 QVANTVM IMPERAVI DATE. — 6 PER ECASTOR iuratio est per Castorem. — SCITVS PVER EST NATVS PAMPHILO ele-

$\alpha^*[15]$ et puerum enim et puerperam post partum statim aqua tepenti perfundi placet physicis, puerum, quia genitali alio profusum si nimium frigus excepérít, uix ad uitam euadit (*ex -dat corr. S.*) cuius rei exempla sunt uirtre uasa, que temperata mutatione fornacum frigus assūscunt, si statim refrixerint, franguntur.

3 ita] certa *G*, *om. F*; tuta *Schopen* || 5 terrorem *L* || 7 de uia *om. β* (*recte?*) || 9 omnia enim] quippe omnia α || 10 possunt α | istec *F* || 11 cum *add. W.* | perseuerat *FG* medicinae — desinat *om. B* || 12 ratione *om. L* || 13 at *add. W.*; <*sed*> melior *B*, *edd.* | fac ista] faciam (-em *G*) β , fac istaec α || 15 utique hoc *F α* || 16 ita] et α || 19 <*id est*> elegans α

- 487 gans et admodum suavis.* — 7 QVANDOQVIDEM IPSE EST
INGENIO BONO ipse est, inquit, *Pamphilus*, ut mereatur filius
superstes esse, quandoquidem pater ingenio bono est. —
490 10 NON IMPERABAT <CORAM> QVID FACTO OPVS ESSET PVER-
PERAE argumentum est, quo doceat ab Dauo ista uni- 5
uersa compleri, siquidem nec coram habere uoluit quae
puerperae uidentur esse facienda. puerpera autem dici-
tur quae recens partu est, sed <non> a muliebris parte
sexus nomen impositum est — nam utique et puel-
lam parit —, sed quod puerum pariet. quamquam et 10
494 antiqui pueram pueram saepe dixerunt. — 14 SALTEM
ACCVRATE VT METVI VIDEAR ita me, inquit, dolis debes
fallere, ut in omnibus actibus tuis uidear a te timeri.*
hoc enim dixit VT METVI VIDEAR CERTE SI RESCIVERIM: ma-
xime enim debo metui, si fraudes forte resciuerim. — 15
496 16 QVID RETVLIT hoc est: quid profuit me ante fuisse
auditum? supra (I 2, 34) enim dixit 'neue tu dicas tibi
498 non praedictum: caue'. — 18 TENEBO QVID ERRET ET QVID
AGAM intellexit Dauus mulierum consilium hoc senem su-
spicari, quod illae ad <de>terrendas nuptias uideantur ista 20
simulare. idecirco uult commodare consensum, quo domino
507 suo error augeatur.* — 27 SED NIHIL MINVS REFERETVR

α * [1] Vel 'perscitus' id est ualde bonus. et (om. B) est de-
finitio qualitatua potestate, non actu.

* [13] et est figura antisagoge (antiseg- codd.), proposita superius epimone. — CERTE SI RESCIVERIM scilicet 'puniam te',
quod prae (per B) ira dicere non potuit. — 15 EDIXIN
TIBI abhinc est epitrochasmus (-trocosmos codd.), id est
dicti (-ta S) rotatio.

501 * [22] 21 DENVNTIATVM EST scilicet a Mysi (-side Gerstenb.) per

4 CORAM add. W. || 5 ab] a α || 6 nec coram W.; haec(hanc
G) horam codd. || 8 non add. W. (propter sed quod sequitur) |
ab LF | muliebris post parte α; uirilis Karsten || 10 parit
— pariet (at F)] et puerum pariens dicunt puerpera α || 11 sal-
tim L || 14 dixi LG | uidear metui LG || 15 fraudis codd. ||
16 ante — auditum] tibi dixisse α || 18 non om. L | QVID ERRET
om. LG || 20 tenendas LG; corr. W. | uideantur ista (illa sscr.,
uel ista F) simulare] ista simularent α || 21 commendare LF

HVC PVER ANTE OSTIVM quo facile et de praeterito Dauus
511 admonuisse dominum declareret, ^thoc uide[†] **31** AVDIVI inquit,
 conscius non sum, qui auditu ista cognoui. sed incipit quae-
 stio per locum communem, an famae credendum sit. ita
 adiungit argumenta ex pluribus rebus: *ET CREDO* inquit **5**
*MVLTA CONCVRRVNT** *SIMVL QVI CONIECTVRAM HANC NVNC*
FACIO. quae argumenta colligit ex factis praecedentibus atque
 dictis, quod iam grauidam se mulier esse dixerit. collegit
 ergo easdem res, hoc est facturas ut puerum ante ostium
 ponant, siquidem obstetrix iam uidetur esse accersita.*¹⁰
 obicitur rursus Dauo, cur non hoc, cum expositionem ar-
 gumentis collegisset, continuo dixerit Pamphilo, et hic simi-
 liter quasi reus efficitur negligentiae. at hoc conjecturaliter
 refutatur*, si quidem dicit se *(dixisse)* exinde Pam-
 philo, ex quo nuptias idem Pamphilus uult. unde est et **15**

507 α catatypsin (-tiposin *codd.*; cathypatypsin?, cf. *Cassiod.*
 in ps. 7.2) id est per quandam imaginationem. — **27** NI-
 HILO SECIVS pro nihilo minus DEFERENT HVC PVERVM.

*[6] qui (quia *B'VS*) argumenta colligit, ex factis uel dictis
 praecedentibus agit. est enim conjectura ex praecedentibus
 consequentium uel ex consequentibus praecedentium
 uel de remotis praesentium inspectio. et per leptologiam,
 quae fit quando res singulae minutatim profe-
 runt, ostenditur falsum esse quod audierat.

516 * [10] quae, ut per ^tantepson (*analepsin Schoell*) solet fieri,
 apponat puerum. — **36** HOC NISI FIT per antisagogen (-egoge
codd.) est sensus: uidebis puerum et remouebuntur
 nuptiae.

*[14] et uituit testimonio. post fit argumentum a persona,
 quod ille est filius, ille seruus, unde (et de *S*) adhibendo
 fidem filio nihil restare autumat nisi ut Chremem (chre-
 metem *B*) oret.

2 declareret *<et eius opinionem a se amoueat>* α; fort.
 declareret, *<hoc indicat futurum. et cum ille interrogaret>* hoc
 unde *<sciret>* AVDIVI etc. || 4 famae *Gerstenb. coll. Don.*: a me
codd. | ita] et α || 5 plurimis *L* (*recte?*) | inquit post *MVLTA* α ||
 7 quae *W.*: qui *codd.* | collegit *G* || 8 iam *om. L* | dixerat
LF || 9 ergo] tamen α | hoc esse (*om. res*) α || 12 continuo
<non> *codd.* || 14 dixisse *add. W.*

526 QVIS EVM AB ILLA EXTRAXIT NISI EGO. — 46 PARVI PENDO
id est contemno.

3.

533 1 IVBEO CHREMETEM haec scaena petitionem habet,
quippe Simo petiturus redit ad Chremetem, ut filiam suam
det filio *coniugem*. hic utique qualitatis est et delibera- 5
tiuae forma ['iubeo' inquit 'Chremetem' id est uolo, ut
Virgilius (*Aen. V 386*) 'reddique uiro promissa iubebant'].
conuenit et Chremes certa et ipse ratione compulsus: oportuerat enim Chremetem de Pamphilo esse sollicitum, quippe
qui prior uenerat, ut nuptias ei polliceretur. non ergo 10
sine coniectura esse debuerat, qui opera, quae ad Pam-
philum pertinerent, uel argumentis uel rumore cognosce-
ret. nam illum habere meretricem amicam inde Chremes
cognouerat, siquidem (*I 1, 117—118*) 'uenit Chremes
ad me clamitans indignum facinus comperisse'. sed etiam 15
nunc, cum Simo nuptias praepararet, falsas quidem, ueri
rumor fuit, quo debuit Chremes compelli *in dispersum*
causae, et ipse ad Simonem uenit. denique ita se in-
uicem quaerere compelluntur, ille ut roget filio nuptias,
hic ut insaniam Simonis admiratus quaerat e Simone, cur 20
534 nuptiae esse dicantur. adicit ergo Chremes 2 ALIQVOT
ME ADIERVNT EX TE QVI AVDITVM AIEBANT: unde pulcherri-
mum argumentum dedit, ut non iam rumor sit sed paene

1 abstraxit *Ter.* | PARVI — contemno *secl.?* || 3 IVBEO
CHREMETEM] Nunc cremem *L* (= III 2, 47), *om. VS* || 4 peti-
turus redit *Schoell*: redditurus (redd- *L*) β , redit α (redit *olim*
sscr.) || 5 *⟨eius⟩ filio α* || 6 forma *Lindenbr.* : -mae *codd.* | iubeo
— id est (*om. L G*) uolo (*om. G*) — uiro (*B, om. rell.*) — iubeb-
ant (-bat *codd.*) *secl.* *W. ut interpol.* (*cf. Don.*) || 8 ipse *Gerstenb.*:
ipsa *codd.* || 10 nuptias post polliceretur α || 11 operā *LGVS* ||
12 pertineret *L* α || 14 fort. siquidem *⟨Simo dixit⟩* || 16 *⟨et⟩*
falsas *codd.* | ueri *⟨que⟩ codd.*, corr. *Lindenbr.* || 18 *et]* sed α ||
⟨prae⟩uenit α || 21 aliquot *⟨inquit⟩* α